

[Per Hækkerup.]

lems parti var ude for i tirsdags, burde have afholdt sig fra at hægte sit parti på de uafhængiges aktion i dag.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forlagsstillerne (Iver Poulsen): Det ærede medlem hr. Per Hækkerup siger, at vi vil fortsætte med at mistænkeliggøre, men det er jo lige det modsatte, vi ønsker. Jeg har fastslået, at vi står over for den kendsgerning, at en general i dag beskylder en oberst for at tale usandhed, at han beskylder nedkastningschefen for at tale usandhed, at general Højland Christensen beskylder den lille generalstab for illoyalitet — alt sammen noget, som det høje ting ganske sikkert vil komme til at tage stilling til om 1, 2 eller måske 3 år. Der er stadig uro, og det er for at få gjort en ende på denne uro og denne usikkerhed, vi foreslår en undersøgelseskommission nedsat.

Til det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen vil jeg bare sige, at det, jeg sagde om dommer Holm, naturligvis ikke var rettet mod dommerstanden; det var ikke rettet mod dommere som dommere, det var rettet mod dommere som politikere. Jeg synes, det var lidt kluntet af det ærede medlem at lægge mig en anden mening i munden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Per Hækkerup: Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om tipning.

(Lovforslaget findes i tillæg A sp. 519, fremsættelsen i tidenden sp. 841).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Boye Hansen: Da det høje folketing sidst — det var i 1955-56 — behandlede et forslag om ændring i tipsloven, fremsat af det ærede medlem hr. Ninn-Hansen med det formål at skaffe større tilskud til idrætten af tipsmidlerne, gav dette lovforslag, skønt det blev mødt med megen velvilje og også førte til et positivt resultat, anledning til en lang debat og en indgående udvalgsbehandling. Jeg finder derfor ingen grund til at genoptage denne debat i anledning af det lovforslag, den højtærede finansminister nu har fremsat.

Lovforslaget går ud på at råde bod på den nedgang i tilskuddet til idrætten, der er sket som følge af tipstjenestens dalende omsætning. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget er de andele af tipsmidlerne, der er tilfaldet idrætsformål, faldet fra 4 850 000 kr. i 1957-58 til 4 239 000 kr. i 1959-60, altså med godt 600 000 kr. Den højtærede finansminister foreslår nu for at imødegå denne nedgang, at den andel af tipsmidlerne, der hidtil er tilfaldet ungdommens uddannelsesfond, overføres til idrætten. Denne andel udgjorde i 1959-60 589 000 kr. og vil således fremover nogenlunde kunne dække nedgangen i tilskuddet til idrætten, forudsat dog, at tipstjenestens omsætning ikke yderligere falder. Da ungdommens uddannelsesfond ikke stilles ringere, selv om tipsmidlerne hertil falder bort, og da jeg i øvrigt håber, at loven om ungdommens uddannelsesfond i nær fremtid bliver yderligere udbygget, og da den øvrige fordeling af tipsmidlerne til andre alment kulturelle formål ikke ændres, kan jeg principielt tiltræde lovforslaget.

I de bemærkninger, der følger med lovforslaget, anføres det, at de forskellige idrætsforbund som følge af de sidste års mindre tilskud fra tipstjenesten og som følge af den almindelige prisudvikling står over for at måtte begrænse deres virksomhed. Noget sådant ville selvfølgelig være beklageligt; vi anser det jo alle for et betydeligt gode, at idrætsbevægelsen har de bedste muligheder for at drive en god og sund virksomhed, således at befolkningen og ikke mindst ungdommen herigennem kan deltage i en sund idrætsudøvelse. Men bemærkningen giver mig dog anledning til at stille det spørgsmål, om det er alle idrætsorganisationerne, der står over for en be-

[Boye Hansen.]

grænsning af virksomheden, eller om det kun er nogle af dem, og da hvilke, og om det er bestemte idrætsgrene, eller om det er idrætten i almindelighed, det drejer sig om. Vi ved, at der inden for den danske idrætsbevægelse findes store klubber og unioner, der er langt bedre økonomisk stillet, end en lang række mindre klubber landet over er det, klubber, der virker mere lokalt og derfor har større mulighed for at drage især ungdommen ind i en fornuftig fritidsbeskæftigelse. Jeg vil finde det beklageligt, hvis det i særlig grad er her man står over for en begrænsning af virksomheden. Jeg ønsker derfor, at vi på ny får lejlighed til at se en redegørelse for idrætsorganisationernes fordeling af tipsmidlerne. Vi er jo alle interesserede i, at de offentlige midler, der gives til idrætten, fordeles således, at de mest effektivt anvendes efter deres formål. Jeg ser, at dagbladet BT i dag har en begrænset oversigt, men jeg ønsker en mere detaljeret oversigt.

Bemærkningerne giver mig også anledning til at bede om oplysning om kontingentbetalingen i de forskellige idrætsorganisationer. Mit parti er nu som før velvilligt indstillet over for idrætten og medvirker gerne til at give den gode vilkår, men vi finder det både sundt og naturligt, at idrætsudøverne selv betaler et rimeligt kontingent, også når det gælder de unge. Vor tids unge er økonomisk langt bedre stillet end tidligere generationers unge var det, og vi ønsker derfor oplysning om, hvorvidt idrætsorganisationernes svagere økonomi bl. a. kan være foranlediget af manglende ajourføring af kontingentbetalingen. Jeg mener at vide, at Dansk Idræts-Forbunds ledelse er lige så interesseret i denne side af sagen og sikkert gerne medvirker til at skaffe fornødne oplysninger herom.

For vor samvittigheds skyld bør vi vel også have forelagt tipstjenestens seneste regnskab. Den højtærede finansminister vil næppe på stående fod kunne give svar på de spørgsmål, jeg her har rejst, men jeg beder ham medvirke til at skaffe oplysning herom i det udvalg, som jeg ved forhandlingens afslutning vil foreslå nedsat, og jeg kan med det samme tilsige mit partis

velvillige og positive behandling af lovforslaget i udvalget.

Ib Thyregod: Det foreliggende lovforslag er, som det allerede er sagt af det ærede medlem hr. Boye Hansen, begrundet i den nedgang i tipstjenestens omsætning, som har fundet sted i den sidste tid, og som følge deraf nedgangen i idrættens andel i tipstjenestens overskud.

Ved den lov, som blev vedtaget af det høje ting og stadfæstet af kongen den 28. marts 1956, skete der en vis ændring i loven om tipning med det formål at give idrætten større andel i overskuddet end hidtil. Dette medførte, at idrættens andel steg til 4,9 mill. kr. i året 1956-57, men denne andel er i den mellemliggende periode faldet til ca. 4,2 mill. kr. Det foreliggende lovforslag betyder en ajourføring, for at man kan yde idrætten den samme andel, og der foreslås så, at denne andel skal udredes af den andel, som hidtil har været udredet til ungdommens uddannelsesfond.

Jeg vil gerne i denne forbindelse spørge den højtærede finansminister, om der efter de oplysninger, man har, foreligger noget om, hvorvidt omsætningsnedgangen vil fortsætte, om der efter erfaringer i udlandet eller på anden måde kan siges noget om dette spørgsmål, idet det vil være naturligt, at man gennem dette lovforslag så vidt muligt forsøger at finde frem til en konstant ordning på dette område, så at vi ikke igen, om et år eller to, på ny vil få henvendelser fra idrætten herom. Det, man kunne tænke sig i stedet for denne andel fra ungdommens uddannelsesfond, som skulle tilfalde idrætten, var at finde frem til et fast årligt beløb eller en procentsats, således at det kom til at svare til det behov, man har inden for idrætten.

Da loven om tipstjenesten i sin tid blev vedtaget i folketinget, var der som bekendt delte meninger om det rimelige i en tipstjeneste. Det var en uenighed, som gik på tværs af partiskellene. Jeg skal ikke gå nærmere ind herpå, men blot sige, at vi i mit parti i hvert fald nu har den opfattelse, at uanset spørgsmålet om denne tipstjenestes karakter må et tilskud til idrætten anses for at være til gavn og til støtte for ungdommen. Idrætten har mange samfunds-

[Ib Thyregod.]

gavnlige virkninger, og jeg nævner en enkelt ting i denne forbindelse, nemlig det værn, idrætten yder mod ungdomskriminaliteten. Docent, dr. Karl O. Christiansen har for nylig i en artikel i Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab offentliggjort en undersøgelse, hvoraf det fremgår, at risikoen for kriminalitet er størst i alderen fra 18 til 20 år og derefter faldende. Det er derfor klart, at det på dette område er af væsentlig betydning, at man gennem det opdragelsesmiddel, som idrætten bl. a. er, når frem til en præventiv virkning over for denne kriminalitet.

Jeg er bekendt med, at den højtærede justitsminister på grundlag af straffelovskommissionens betænkning fra 1959 om ungdomskriminaliteten i indeværende folketings-samling vil fremsætte forslag om forskellige foranstaltninger mod ungdomskriminalitet; men jeg mener, at det præventive område er vigtigt, og jeg mener, det er særlig vigtigt, at idrætten får den støtte, som det vil være naturligt at give den. Hertil kommer, at hele initiativet til denne lovgivning i sin tid er kommet fra idrætten, og det vil derfor være naturligt, at idrættens formål i vidt omfang betragtes som principale formål ved ud- delingen, når der sker nedgang i omsæt- ningen, som tilfældet er i øjeblikket.

Det er klart, at det også er et spørgsmål om behov, og her er jeg ganske enig med det ærede medlem hr. Boye Hansen, som sagde, at vi må se nærmere på dette spørgs- mål i udvalget, ligesom vi også må se på spørgsmålet om, hvilke kontingenter der ydes inden for de forskellige idrætsorganisa- tioner. Vi vil derfor gerne gå positivt ind i et arbejde i udvalget om disse spørgsmål og forsøge at finde frem til en løsning, så at vi kan få en konstant lovgivning på dette område.

Derimod er jeg ikke helt sikker på, at vi kan tiltræde, at det sker på den måde, det er foreslået, nemlig at det beløb, som i loven om tipning er hensat til ungdommens ud- dannelsesfond, udgår og henføres under loven om ungdommens uddannelsesfond. Der blev for få dage siden offentliggjort en betænkning om de studerendes økonomiske forhold, og disse spørgsmål skal nu nærmere belyses; men vi har tidligere i forbindelse med den sidste ændring af loven om tipning

inden for venstre indtaget det standpunkt, at vi var interesseret i netop på dette om- råde et større tilskud til ungdommens ud- dannelsesfond.

Jeg kan i øvrigt tilsige mit partis vel- villige støtte under udvalgsarbejdet.

Ninn-Hansen: Det høje ting og offentlig- heden har jo haft lejlighed til at høre om forestående ændringer i tipsloven, inden den højtærede finansminister fremsatte det fore- liggende lovforslag. Dansk Idræts-Forbunds formand, landsretssagfører Leo Frederiksen, fremsatte udtalelser om det til nytår; den højtærede statsminister udtalte til dagbla- det BT, at han ville efterkomme idrættens ønsker, og i fjernsynet fremsatte den højt- ærede statsminister i sportsudsendelsen, man kan næsten sige en proklamation, hvori statsministeren meddelte, at han ville efterkomme disse ønsker. Den højtærede finansminister har altså også ment at ville gøre det med fremsættelsen af dette lov- forslag. Nu drejer det sig jo ikke om et meget stort beløb, det bliver vel et sted omkring 40 øre til hver idrætsudøver, hvis man følger den højtærede finansministers forslag. Om det nu opfylder forventnin- gerne, er jeg ikke klar over; men jeg går ud fra, at den højtærede finansminister, hvem denne sag vedrører, har haft lejlighed til at tale med idrættens repræsentanter og er bekendt med, om idrætten er tilfreds med hans forslag.

Man kan selvfølgelig stille det spørgsmål, om der er grundlag for at ændre loven, som det er foreslået, omend i beskedent omfang, til fordel for idrætten. Mit parti mener, at der er grund til at sikre idrætten gode vilkår efter denne lovgivning. Vi gør det af følgende grunde: for det første indførte man tipstjenesten for at give idrætten midler at arbejde med; det var begrundelsen for, at man satte dette i gang. For det andet har idrætten betydningsfulde opgaver at varetage, og den ændring, det ærede medlem hr. Boye Hansen omtalte, og som blev gennemført i 1956, gik netop ud på, at idrætten skulle have midler til at gennemføre de opgaver, bl. a. lægeunder- søgelserne, som man må opgive, hvis den nuværende fordeling opretholdes. For det tredje udfører idrætten et frit foreningsar- bejde. Vi er bekendt med — idrættens re-

[Ninn-Hansen.]

præsenterer meddelte det, da man diskuterede loven om ungdoms- og aftenskoler — at hvis idrætten valgte den vej at få statsstøttede ledere, altså gik væk fra det frie ungdomsarbejde, ville det antagelig betyde, at staten ville komme af med et tilskud hertil på et sted mellem 20 og 25 mill. kr. For det fjerde har idrætten forstået at opretholde det, vi vel alle lægger vægt på, ikke mindst af hensyn til idrættens ungdomsarbejde: amatørlinjen. For det femte mener vi, at der i idrættens virksomhed ligger noget betydningsfuldt for ungdommens opdragelse og tillige det sociale, der er blevet nævnt.

Der tales i denne tid så stærkt om, at man skal investere til fordel for ungdommen; men man kommer ikke uden om, at her er en opgave, der på mange måder kan sidestilles med de andre, man taler om. Jeg vil altså kun takke den højtærede finansminister, fordi han er indstillet på at forbedre loven til fordel for idrætten; og forslaget bliver jo ikke ringere af, at også den højtærede økonomiminister er medforslagsstiller. Det er både opsigtsvækkende og glædeligt; ja, man kan vel næsten sige, at den højtærede økonomiminister fortjener en olympisk medalje, fordi han nu — idet vi tænker tilbage på hans taler om tipslovgivningen i tidens løb — er medforslagsstiller her.

Selv om dette er glædeligt, kan man alligevel stille det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Ib Thyregod ganske berettiget stillede, om den valgte fremgangsmåde nu er den rigtige. Der blev sat et spørgsmålstegn ved, om midlerne til ungdommens uddannelse herefter skal helt ud af tipsloven. Ungdommens uddannelse er noget, man anvender en del af overskuddet til i andre lande, hvor man har noget lignende som tipstjenesten her i landet. Navnlig kan det spørgsmål stilles, om man nu har sikret idrætten tilstrækkeligt. Det ærede medlem hr. Ib Thyregod spurgte, hvad man forventer med hensyn til tipstjenestens fremtidige udvikling, om man venter et større overskud eller et mindre. For det, den højtærede finansminister her foreslår at yde idrætten, er jo knap nok det beløb, som idrætten fik ved ændringen i 1956, og der

er vel en mulighed for, at tipstjenestens overskud går yderligere ned.

Når jeg nu har nævnt den højtærede økonomiminister, kan jeg tilføje, at der er vel nogen, der håber, at tipstjenestens omsætning vil gå tilbage, og hvis det sker, bliver vi nødsaget til, hvis idrætten ikke skal stå uden mulighed for løsning af nogle af sine udmærkede opgaver, at ændre loven én gang til. Derfor vil jeg gerne nævne den tanke, der lå til grund for det forslag, som det ærede medlem hr. Boye Hansen nævnte, og som blev fremsat for 5 år siden, nemlig at idrætten skulle have halvdelen af overskuddet. Hvis man havde gennemført det forslag, ville idrætten ikke have været udsat for det, den har været i de senere år. Der er vel i dag et overskud på ca. 10 mill. kr., og så havde den altså fået de ca. 5 millioner, som vi gerne vil skaffe den. Jeg synes også, det ville være naturligt at sikre idrætten den første del af overskuddet fuldt ud. Hvis man f. eks. sagde, at idrætten skulle have halvdelen af overskuddet, dog mindst 5 millioner, hvis omsætningen var af den størrelse, i hvert fald de 5 millioner, synes jeg at man i højere grad havde tilgodeset idrætten.

Det er vel naturligt også efter den velvilje, der er blevet vist af det store flertal af det høje tings medlemmer over for disse spørgsmål, at de, der skal bære risikoen for en omsætningsnedgang, ikke bliver idrætsformålene, men de eventuelle andre formål, der kan være tale om. Hele hensigten og meningen med dette skulle være, at idrætten skulle have en rimelig støtte. Det ville den efter min opfattelse bedre få på den nævnte måde, og det håber jeg at den højtærede minister og tingets medlemmer vil være med til positivt at drøfte i udvalget.

Grethe Philip: Udviklingen er gået i retning af kortere arbejdstid og øget fritid. For mange unge er der yderligere ved at ske en forøgelse af fritiden i takt med omlægningen af den faglige undervisning fra aften- til dagundervisning. Den øgede fritid må betragtes som et stort gode, men den rejser en række problemer og behov omkring fritidens anvendelse. Efterhånden som befolkningen i byerne og deres forstæder vokser, vil idrætten få stigende betydning som

[Grethe Philip.]

en god fritidsbeskæftigelse, der, om den tilrettelægges rigtigt, kan give mulighed for en sund udvikling af legeme og sind og vel også på en god måde kan give afløb for et vist overskud af ungdommelige kræfter. Men samtidig stiller netop væksten i antallet af unge i omegnskommunerne omkring København og andre større byer særlige krav til indretning og oprettelse af nye lokaler og sportspladser for idrætten. Jeg ser derfor med stor glæde, at finansministeren med det foreliggende lovforslag om en ændret fordeling af tipsmidlerne tilsigter at stille et øget beløb til rådighed for idrætten.

Jeg vil anse det for meget vigtigt, at det ved den interne fordeling af de midler, der tilfalder idrætten fra tipstjenesten, sikres, at en rimelig andel tilfalder de mindre klubber og ungdomsafdelingerne, hvor der gøres et stort arbejde af mange ledere med tilrettelæggelse af idræt for de ganske unge, og hvor man ofte ikke nyder godt af indtægter ved sportsstævner under medvirken af stjerner inden for sportsverdenen.

Jeg håber, som det allerede tidligere er blevet nævnt, bl. a. af det ærede medlem hr. Boye Hansen, at der i udvalget bliver lejlighed til nærmere at drøfte den interne fordeling af de midler, der nu skal uddeles via tipstjenesten.

På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Skræppenborg-Nielsen: Det fremgår af det forslag til lov om ændring i lov om tipning, som den højtærede finansminister her har fremsat, at Dansk Tipstjeneste A/S' overskud i de sidste regnskabsår har været dalende, og at dansk idræts andel af overskuddet som følge af den nugældende lovs bestemmelser i de sidste år er blevet mindre og mindre. Dette har igen medført, at dansk idræt i bred almindelighed nu står over for at måtte begrænse sin virksomhed. Noget sådant kan man ikke roligt se finder sted, og den højtærede finansminister søger da også ved at fremkomme med forslag til ændring i den nugældende lov om tipning at råde bod derpå ved at foreslå, at man sikrer idrætten en større andel af tipselskabets overskud, uden at det i øvrigt går ud over andre formål.

Vi for vort vedkommende ser gerne ligesom de øvrige partier, at dette forslag går i udvalg, fordi vi synes, der er grund til at overveje, om staten som sådan i det hele taget skal tjene penge på tipning. Vi må ikke glemme, at da tipningen blev indført her i landet, skete det for at støtte og gavne den idræt, der i alt fald ikke havde for mange penge og ej heller har det i dag. Lad mig sige det lidt stærkere. Mit parti er modstander af, at staten tjener penge på tipning, og vi så hellere, at den afgift på 15 pct. af indskudssummen, som staten nu beregner sig, f. eks. tilfaldt den idræt, der ikke mindst i de kommende år får vældige opgaver at løse, som mange steder i landet arbejder under meget spartanske kår, og som stort set vel kun er i stand til at fungere så forholdsvis godt, som den gør, fordi den har en hel masse uegennyttige mennesker bag sig. Disse mennesker må ikke skuffes, dertil er deres arbejde for dansk idræt alt for stort.

Finansministeren (Kjeld Philip): Jeg føler trang til at takke de ærede ordførere for den gode måde, hvorpå lovforslaget er blevet modtaget.

Et par af de ærede talere mente, at den fremgangsmåde, der her foreslås, måske er lidt betænkelig. Jeg forstår, at man navnlig er lidt bekymret for, at der ikke længere skal blive givet noget fra tipsfonden til ungdommens uddannelsesfond. Nu er det imidlertid sådan, at med den meget stærke udvikling, der er i gang inden for ungdommens uddannelsesfond, er det beløb, der gives fra tipsfonden, efterhånden kun en ringe del af det samlede beløb, der anvendes til disse formål, og man må vel nok sige, at det er lidt irrationelt sådan at tage et forholdsvis beskedent beløb fra den ene fond og give det til den anden og meget større fond. Men dette spørgsmål vil det vel være rimeligt at betragte i forbindelse med de reformer af ungdommens uddannelsesfond, som er forestående, idet der formentlig inden for den allernærmeste fremtid vil blive fremsat et lovforslag om helt ændrede tilskud til ungdommens uddannelsesfond.

Det ærede medlem hr. Boye Hansen ønskede at få oplysning om, hvorvidt det var alle idrætsorganisationer, der stod foran en indskrænkning, og om der blev erlagt et rimeligt kontingent. Det ærede medlem

[Finansministeren.]

fru Grethe Philip var inde på lignende betragtninger og spurgte, om det var en rimelig andel, der tilfaldt de mindre klubber. Jeg skal naturligvis i et udvalg gøre, hvad jeg kan for at give oplysninger om disse spørgsmål. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at det er noget, der, sådan som lovgivningen er i dag, ordnes af de enkelte klubber, idet der jo ydes betydelige tilskud til idrættens hovedorganisationer, som derefter foretager fordelingen uden indblanding fra det offentlige; men jeg kan ikke tænke mig andet, end at man fra idrættens side vil stille oplysninger til rådighed, og jeg skal som sagt gøre, hvad jeg kan for at bringe dem frem til det udvalg, som jeg forstår det er tanken at nedsætte.

Jeg vil slutte med at takke for modtagelsen og med at gentage, at vi i ministeriet selvfølgelig vil gøre, hvad vi kan for at give oplysninger, idet vi også er indstillet på at gå ind i enhver drøftelse om eventuelt at finde andre veje til løsning af dette problem, som vi er enige om trænger til at blive løst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Boye Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 1. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af visse forhold under den tyske besættelse [af Iver Poulsen m. fl.].

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om tipning.

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om stempelafgift.

5) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af aftrapningen af omsætningsafgiften på tekstilvarer [af Aksel Larsen m. fl.].

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om forskellige forbrugsafgifter [af Aksel Larsen m. fl.].

Mødet hævet kl. 16²⁰.

26. møde.

Onsdag den 1. februar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler justitsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lov om folketingets ombudsmand,

forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov. (Ungdomsfængsel, betingede domme m. v.),

forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje og

forslag til lov om ændring i loven om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m.

I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.